

Aynalar

– Tefk Turan · 17 Haziran 2012

AYNALAR !..

Yıllarca düşürmedim elimden ben sizleri ;
Şekli bin bir hâle döndürdünüz aynalar ..
Çabuk mu geçti yıllar , ışık saçan gözleri ;
Bebeğinin şavkı' nı söndürdünüz aynalar !.

Ya ben sizlere geldim , ya da siz sabah erken ;
Yıllardır karşınızda , ben gün be gün erirken ..
El'e avuca sığmaz , beni değiştirirken ,
Nedendir kendinizi dondurdunuz aynalar?. (!)

Ben miyim bu ak saçlı, kırışık yüzlü kişi ?.
Neden haber vermedi ; kim çekti , söktü dişi ?.
Hele bu dizlerdeki, takatın eksilişi ...
Bunları nasıl bana , kondurdunuz , aynalar ?.

Mecburum taşımaya hırpalanan bedeni ;
Çıkarmak imkânı yok, ona batan dikenini ..
Bilmiyorum yıllar mı , kimler tüketti beni ?.
Suçlu gibi susturup , dindirdiniz aynalar !.

Sessizdi ; hissetmedim , yılların akışını ;
Yaşadım baharları ; zor bitirdim , kışını..
Hep , şimşek gibi çakan , gözlerin bakışını ;
Soluk bir hâle sokup , sindirdiniz aynalar !.

Sahtekârlığı , zehir bildim de içemedim!
Haktan ve adâletten , asla vaz geçemedim ..
Turan der ki:"Suçlu kim bir türlü seçemedim .
Beni kerevetimden , indirdiniz aynalar !.

Hayat boyu bizleri , kandırdınız aynalar !.

İZMİR – Kasım - 2006